

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת דברים - חזון תשפ"ג

גליון כ'

שיעורי חינוך

יום חמישי פרשת בא ה'תשפ"ג - וויליאמסבורג יע"א

• לא להפחיד את הילדים

הפּרַח נִפְתַח

המחנכות המבגרות יותר יכולות להוכיח בזה בעצמן, תסתכלו לאחור על התלמידות הקודמות שאצלו הייתן צריכות להבליג ולהבליג. ותסתכלו איך הפּרַח נִפְתַח, הילדים נפתחים לאט לאט, הכל בזכות הסבלנות שלכן.

אני זוכר ספורים שהיו במשך השנים, שמלמדים התלוננו מאד על ילדים קשים (אני לא רוצה להזכיר שמות של ילדים, כי לא כל אחד צריך לדעת דברים אישיים של ילדים אחרים), והיה להם את כל הסבלנות אליהם, נתנו להן לשבת בצד, רחמו עליהם, הם חכו ונחמו, ועוד מעט הילדים האלו כבר בעצמם נהיים מלמדים, עוד מעט הם כבר מקימים בית.

דעו לכם כמה גדולה הזכות לשבת עם הילדים, ולתת חינוך לילד.

לאן הולכים הדבורים שלי?

היתה לי שמחה גדולה מאד מאוד: ביום ראשון יש אצלי מבצת קהל למשפחות, באה אלי משפחה שהאשה למדה סך הכל שנה אחת בבית פיגא, ועכשו הם עומדים שנתיים אחרי החתונה, והיא מספרת לי בשורה טובה שעכשו היא הורידה את השער שלה! זה חזוק למלמדים, מחנכים ומחנכות, האשה הזאת לא למדה כאן כל כך הרבה זמן, אבל השיחות שדברו בבית החנוך פעם ועוד פעם, ואחר כך השעורים ששמעה כל חדש באסיפת הנשים - זה גרם שיום אחד היא החליטה מרצונה הטוב שהיא רוצה להסתפר.

וזהו חזוק גדול, כי כל אחד שמתעסק עם ילדים חושב: "אני מדבר ומדבר ומדבר, האם אני מועיל משהו? האם הדבורים שלי נקלטים?" אבל צריך לדעת שיום יבוא והדבורים שלי יקלטו, יום יבוא והן יסתפרו.

אם המחנכת היתה יודעת...

שמעתי ספור יפה שהתרחש כאן בין המחנכות, אחת המחנכות התלוננה על תלמידה שלה, שהיא לא רוצה לצית, היא לא משתפת פעולה, היא אף פעם לא התנהגה יפה, אבל לאחרונה המצב נהיה יותר ויותר גרוע, הילדה ממש לא פה, אין אל מי לדבר, והמחנכת התלוננה שהיא כבר לא יודעת איך להתנהג עם התלמידה הזאת, בתקיפות או בטובות. אמרו לה המנהלת ועוד מחנכת: "היא לא ילדה רעה, יש לה פשוט אפי קשה".

מאוד נהייתי לשמע את זה, כי אם המחנכת היתה יודעת מה הבת הזאת עוברת בבית, היא היתה לוקחת אותה ומגדלת אותה אצלה בבית! הבת פשוט עוברת הצקות בבית, אמה שלה לא נותנת לה לנשם, (האמא גם לא אשמה, כי אמא שלה גם לא נתנה לה לנשם), הילדה המסכנה באה לבית החנוך בלי מוח, והמחנכת רק חושבת לעצמה 'האם הילדה הולכת לשמע בקולי או לא', צריכים לגשת אל המחנכת ולהגיד לה: "מחנכת יקרה, זו נשמה רפה שבוכה בלב, היא בסך הכל ילדה קטנה, היא עדין לא ילדה גדולה שיכולה להתגבר על הקשיים שלה שהיא עוברת בבית, ולהשתמח פראוי בכל המשימות של בית החנוך, היא עדין לא התאוששה מהבקר שלה, פשהעלו אותה על ההסעה תוך עלבונות והצקות בלי שיהיה לה אור לנשימה".

לא מדבר כאן כשבת הופכת את כל הכתה, כי אם הילדה עושה מהפכה בכתה, מוכרחים ללמד אותה שאי אפשר לעשות ככה, אבל גם את זה אי אפשר לעשות עם הפחדות, צריכים למצא דרך אחרת איך לדבר אליה, ובודאי שיש גישה אל כל ילד, ובודאי שיש דרך איך לגרם שהבת תפתח ותתרח.

אנו ממשיכים בעזרת השם עם השעור שמסר ראש הישיבה שליט"א למחנכים בויליאמסבורג יע"א ביום חמישי פרשת בא, ה'תשפ"ג.

התחיל לגמגם

יש אחד בקהלה שלנו שהוא מגמגם, ואבא שלו ספר לי איך זה קרה, לפני שנים הוא נסע לחתונה בקנדה, נסעו ברצף כמה שעות, באמצע הדרך עצרו להפסקה שיוכלו ללכת לשרותים וכו', השרותים לא היו כמו בתחנת דלק, אלא חדר סגור וחשוך, הילד שהיה עוד ילד קטן אמר לאבא שלו: "אני מפחד ללכת לשרותים האלו", והוא אמר לו: "מה אתה מפחד? תפנס!" הילד נכנס וחרז מבהל, הוא אבד את הלשון, מאז הוא מגמגם.

ואני רוצה לבקש ממכם מלמדים ומחנכות יקרים; אסור לקחת ילד ולהפחיד אותו. ברוך השם שבוויליאמסבורג אין לנו את חדר הסקה, אבל בקריה יש לנו הסקה, אז אני רוצה שהצוות אפלו לא ידע מהחדר הזה, הילדים מאוד מפחדים מהחדר הזה, ואין כזה דבר להפחיד ילדים!

למה פתח הרבי מסאטמאר את בית רחל?

למה פתח הרבי הקדוש מסאטמאר את בית רחל? הרבי אמר בפתיחת בית הספר: "אני פותח את בית הספר כדי שיהיה לבנות לאן ללכת ולחזור, לא בשביל ללמד מקצוע". את 'בית פיגא' אני רוצה להנהיג כך, פתחנו את בית פיגא שיהיה לבנות לאן ללכת ולחזור, משתדלים כמה שאפשר שכלן יהיו בזמן ויחוו אחריות, אבל אם תלמידה פו אחרת, לא צריכים לביש אותה, אומרים לה: "אי אפשר להגיע מאחרי! אבל עכשו תתישבי יפה, את תקשיבי טוב למה שלומדים?" והתלמידה עונה: "כן" וממשיכים בלמודים.

• לא להפחיד את הילדים

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

תלוי עם איזה ילד מתעסקים; אם מספיק שיגידו לו: "אתה תגיד פעם אחרת", אז משתיקים אותו כף. אבל אם הוא ילד שכשאומרים לו את זה, הוא יתעקש, אז לא כדאי שכל הכמה תתהפך עכשו בגלל זה, אז משנים מהר את המצב, ואחר כך לוקחים את הילד מחוץ לכמה ומסבירים לו: "זה לא טוב שהכל אתה תעשה, אתה צריך גם להשאיר לאחרים".

וראש הישיבה שליט"א סיים את השעור ואמר: תכניסו בילדים רגש ליהדות, רגש לצניעות, רגש לעדינות, שיאהבו יהודים, ושיאהבו את השם יתברך.

שהשם יתברך יעזר שיהיה לכם את החכמה לדעת איך לשמר על רגשות הילדים ואיך לבנות ילדים.

השם יעזר שיהיה לכם הצלחה מרבה.

↓ שאלה ↓

מה לעשות שהכנתי חמר ללמוד את הילדות, ובשעת מסירת השעור, נדמה שאף אחת לא נמצאת בכתה, כל הילדות יושבות עם עפרונות ונגרות, ומצירות?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

אם אף אחת מהילדות לא מסתכלת למחנכת בפנים, זה נדמה שמדברים לקירות... אבל באמת נהוג בכל בתי החנוכה שבשעה שהמחנכת מוסרת שעור יושבות כל הבנות כפופות וכותבות. אפלו התלמידות שלא כותבות את השעור, הן יושבות ומקשקות, הן מצירות בבות וצוירים יפים, גם אז צריכים לדעת שכל מלה שמדברים אליהן נכנסת.

↓ שאלה ↓

מה עושים עם ילד שאם לא מכבדים אותו, לדגמה: אם מכבדים ילד אחר בכתה להיות החזן, הוא מתחיל לנדנד ולהפגין?

שכר בעולם הזה

השכר על שבונים ילדים זה לא פשוט, כי זה לא רק שכר בעולם הבא, יש גם שכר בעולם הזה - שמרגישים כל כך טוב! עשיתי השבוע משהו, הייתי יכולה להשאיר לשבת בבית, אבל באתי לבית החנוכה, ומסרתי לתלמידות דברים יפים.

כל שכן שבועד כמה שנים, כשהתלמידות שלכן כבר יהיו נשואות, הן כבר יהיו בנות ארבעים, והן יעצרו אתכן ויגידו לכן: "אני זוכרת כשהייתי ילדה קטנה, והתנהגתי כל כך בטפשות, הייתי כל כך רעה, ולא כעסתם!" אוי איך שזה יתן לכם חיים! וזה לא רק עם מחנכות, זה עם כל אחד מהצוות בתלמוד תורה או בבית חנוכה, שהיה לו קשר כל שהוא עם הילדים, הם יזכרו את כל הפעמים שהם השתוללו, והתנהגו אליהם בסבלנות.

אחרי השעור ענה ראש הישיבה שליט"א על שאלות ששאלו מחנכים ומחנכות.

• לא לשבר ילד

אל המנהלת, כי אני קצת עסוק, אין לי זמן להקשיב לכל דבר קטן של כל אחד, אבל אם אתם רואים שדברים לא נזיזים, כבר התקשרתם ולא השתפר כלום, אתם יכולים להתקשר אלי, אנחנו נשוחח על זה ונעשה את הכי טוב שאפשר עבור ילדינו.

זה דבר מאוד חשוב, אם אתם שולחים את הילדים שלכם אצלנו לתלמוד תורה ולבית החנוכה, אנו צריכים לעבד ביחד, ואי אפשר לעבד בנפרד. אם משהו מעיק עליכם, אתם לא מרצים ממה שרק יהיה, התקשרו או תבואו לתלמוד תורה, באו נראה מה קורה, באו נדון בדברים בצורה יפה.

אף פעם לא שמעו "לא"

לפעמים יש להורים טענה צודקת ולפעמים לא, לפעמים נדמה להורים שהמלמד מבזה את הילד שלהם, והאמת היא שהילד הוא עז פנים; וההורים לא יודעים לחנך, הם נותנים לילדים שלהם הכל, והילדים מתרגלים שכל מה שהם מבקשים הם מקבלים, ואחר כך כשהמלמד אומר להם: "לא", הוא כבר מגיע הביתה ואומר שהמלמד הוא מלמד רע, אצלו בראש זה נקרא רע, כי הוא עוד לא שמע אף פעם "לא" מההורים שלו.

(מתוך שעור שנקשר ביום רביעי פרשת נארא, התשע"ה)

חזוק לבית היהודי

מאת ראש הישיבה שליט"א

הנקודה השניה היא, "צריכים לעבד בשתוף פעולה"

אני מבקש ממכם כל ההורים היקרים והחשובים שיקחו! יש לנו ברוך השם תלמוד תורה עם מנהל מסור מאוד; אם קורה משהו יהיה מה שיהיה שאתם לא מרצים מהתלמוד תורה, למשל אם אתם לא מרצים מהמלמד, או מהשיחות שהילדים משוחחים בינם לבין עצמם, או שהילד שלכם מספר שהמלמד חצי יום לא נמצא בכתה, וכשהוא נכנס כבר הוא צובט וצועק על הילדים, אני מתחנן אליכם, תעשו לי טובה אישית במקום ללכת להתקשר להורים אחרים ולשוחח על הבעיה שיש לכם, תרימו את הטלפון ותתקשרו למנהל.

תגידו לו: "שלום, מדברים ההורים של הילד הזה, רציתי לשאל אתכם, הן שלי מספר לי שהמלמד שלו חצי יום לא נכנס לכתה, וכשהוא נכנס כבר, הוא לוקח את הילד שלי בתור קרנף, הוא צועק עלי; אני לא רוצה להתלונן, אני רק רוצה לנדא שהכל בסדר, כולל להיות שההן שלי מצייא ספורים", המנהל יעזר לכם, ויעשו את המקסימום שאפשר כדי לעזור לילדים שלכם. אותו דבר אם יש לכם בעיה בבית החנוכה, למשל, אם אתם מרגישים שהמחנכת לא יודעת איך לנהל את הכיתה, המחנכת חושבת שאם מפטמים את הבנות עם ממתקים היא תהיה

לא לפחד להתקשר

יש הורים המפחדים להתקשר אל המנהל או אל המנהלת, כי יראו אותם כקנטרנים, אבל זה לא אמת, וזאתם של ההורים להתקשר למנהל ולמנהלת כדי לדעת מה קורה עם הילדים שלהם, להפך, אם לא מתקשרים אל המנהל או אל המנהלת, וההורים מדברים ביניהם נגד המוסד, זה נקרא מהרס, כי זה לא פועל כלום, זה רק מביא לחרבן לתלמוד תורה, וחרבן לבית החנוכה.

להרפיב תמונה שלמה

ואני מבקש ממכם טובה אישית: תתקשרו להנהלה על כל דבר קטן, אפלו על דבר שטותי, אל תפחדו שעוד מעט הראש ישיבה כבר ידע שאני התקשרתי להתלונן, בדיוק להפך, כששומעים מהמחנכות מה שהן אומרות, וגם שומעים מההורים מה שהם אומרים, זה עוזר לנו להרפיב תמונה שלמה. אנחנו עומדים מבחוץ ורוצים לדעת את הספור השלם מה קורה עם כל ילד בכל כיתה.

להתקשר אל המנהל ואל המנהלת

לכתחלה אני רוצה שיתקשרו אל המנהל או

• מלמד זו העבודה הטובה ביותר

כבר חושבים שאסור להגיד לילד שום דבר... אני לא צריך תלמוד תורה מודרני מקלקל, שהילדים יגידו לך מה לעשות, לילדים צריכים להגיד הכל, אלא שאם ילד מרטיב לא מגיע לו שיבישו אותו.

אותו דבר עם שלום בית, ישנם אברכים שיושבים כאן בהיכל הקדש ואין להם משג מה אני מתכוון. לאחרונה התקשרתי לאברהם, ושאלתי אותו: "מה נשמע אתך?" והוא עונה לי: "כבר כמה חדשים שלא יצאתי מהבית", שאלתי אותו: "למה?" והוא עונה לי: "אשתי מפחדת להשאר לבד בבית, ואני מצית למה שראש הישיבה אומר בשעורים על שלום בית", אמרתי לו: "את זה שמעת בשעורים?! לא שמעת טוב, אתה צריך לצאת בבקר לתפלה, ואתה לא חוזר עד חמש אחרי הצהריים".

אני רואה שלפעמים מדברים מדי הרבה על זהירות בנושא מסים, ותלמידים מסימים לא לוקחים את זה בצורה הנכונה.

שאלה

מה עושים עם ילד שמדבר מלים מכערות?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

סתם מלים משנות או מצחיקות זה לא נבול פה, לא צריכים להבהל מכל מלה. ילדים אוהבים להמציא מלים מצחיקות, מה אפשר לעשות? זה לא נבול פה, הילדים שלי גם מגיעים הביתה מהתלמוד תורה עם מלים משנות וכלם צוחקים, זו לא בעיה.

מה בן? מלים של שרותים, כמו טיטולים וכדומה, על זה צריכים מאוד להקפיד. נבול פה אסור לדבר, ואפשר לפעל את זה אצל הילדים, ילדים אוהבים מאוד כשמדברים אתם על יראת שמים, וזה חודר בהם.

שאלה

מה עושים עם ילד בן ארבע שבכל פעם שמסים לשתות הוא שופך מים?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

אז תלמד אותו, תחנך אותו, תגיד לו שאין כזה דבר! אי אפשר לשפך מים!

לא צריכים לפחד להיות תקיפים לילדים קטנים.

שאלה

מה עושים לילד שאומר באמצע שעור מלים של חצפה למלמד?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

מאוד קשה לענות על דבר כזה בקצרה, כי יכולים לעשות מכל דבר חצפה.

במובן, אם זה בטוח חצפה, אסור לעבר על זה בשתיקה, אבל צריכים להזהר לא להפך כל דבר לחצפה.

דבורים נפלאים ושאלות ותשובות מענינות שנמסרו על ידי ראש הישיבה שליט"א למלמדים אחרי השעור בדרך גמרא בחל המועד פסח התשפ"ג.

למלמדים יש עבודה חשובה מאוד

ראש הישיבה התחיל עם כמה דברי חזוק למלמדים; כבר שבועים לא היו למודים, אז ברצוני לחזק שוב את המלמדים, בלם צריכים חזוק, גם העובדים לפרנסתם צריכים חזוק לחזור לעבודה, אבל למלמדים יש עבודה מאוד מאוד חשובה.

לדאבונו ישנם מקומות, שמי שלא מצלח בכלום, והוא כבר נסה פה ונסה שם, ולא הלך לו בשום פרנסה – נהיה מלמד, והיות שאף אחד לא רואה מה שהוא עושה בכתה, הוא שובר את הילדים, ואף אחד לא יודע מכך. אבל ברוך השם בהיכל הקדש זה אחרת, מוהרא"ש קבע שמלמד זו העבודה הכי טובה.

שב עם הילדים, תבנה אותם. אפלו עם הילדים הקטנים צריכים להזהר מאוד; מלמד של ילדים קטנים יכול כל כך מהר להשפיל ילד ולהרס אותו לכל החיים. לדגמא: אם הילד הרטיב, זה מצב לא נעים, לא רק למלמד, אפלו לאדם שרק עובר במסדרון זה לא נעים. המלמד יכול לדחף את הילד החוצה מהכתה, ולשים את היד על האף ולהגיד לו: "אתה פוי, חפה כאן בחוץ..." ואף אחד לא ידע מזה, אבל אם המלמד יחשב על הילד: זה הרי הילד שלי, הוא ישמר על רגשותיו, הוא יקח אותו לצד ויגיד לו: "אתה ילד טוב!"

שאלה

אם ילדים לא מתנהגים בדרך ארץ בהסעה, זו אחריותו של הנהג? (הנהג הוא מאנשי שלומנו)

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

אם ילד מתחצף לנהג, לדגמא: כשהנהג אומר משהו, הוא עונה לו בחזרה וכדומה, הוא צריך לדוח על זה למלמד או למנהל, כי זה לא קשור אליו, זה שייך רק למתנכיים.

אבל האחריות על הביטחנות שלא יהיו סכנות זה שייך לנהג. לדגמא: אם ילד רץ לפני ההסעה, צריכים להיות תקיפים מאוד, זו סכנת נפשות אין כזה דבר שילד יכול לרוץ להסעה לפני שמסמנים עם היד שהוא כבר יכול לבוא להסעה.

אני אמנם לא רוצה שיפגעו או יבישו ילדים, אבל אני רוצה שיהיו תקיפים, אני לא רוצה חנוך ליברלי קלוקל.

שאלה

היה ילד שרץ לקראת ההסעה והנהג צעק עליו, והוא נעלב וחרח בחזרה הביתה, האם התנהגות הנהג היתה נכונה?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

לא נורא שהילד נעלב.

חס וחלילה לרוץ אל האטובוס! עד שהנהג לא מסמון עם היד, אסור לבוא לרכב, השם ישמר מה שחס ושלום יכול לקרות אם לא נוהרים בזה.

אני מבקש ממכם, אל תסלפו את השעורים שלי; אני רואה שיש אברכים שאינם לוקחים את השעורים שלי לבון הנכון. אני מדבר הרבה בשעורים שלא לפגע בילדים, אז

הבן שלי מחזיק סמארטפון, ואני רוצה להרג אותו

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, ידוע לי שהבן שלי מחזיק סמארטפון, לא הבכור אלא השני. כדי שבינינו עד כמה אני בועס עליו, אני רוצה להכניס פשוט רוצה להרג אותו, אני רוצה להכניס רעל באכל שלו, מה לעשות?

ישראל בוח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ניצא, ג' כסלו, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

אני רואה את הצער שעובר עליך שכן אחד כבר נשר לך מתחת ידך, ועכשיו אתה רואה שהבן השני מתרחק ממך; דע לך, שכפאשר יש לאדם צרה בביתו, הוא צרוות... לדגמא, כשהורים רואים שבנם יורד מהדרך, צריכים להזהר מאוד לא לאבד בגלל הבן הזה - עוד ילדים, צריכים להתחזק בכל הכוחות שלא לפל במרה שחורה, כל שכן שלא להאשים אחד את השני. הבעל אומר שזה קרה בגלל אשתו, כי היא היתה מדי רכה לילד, האשה אומרת שזה קרה בגלל הבעל, כי הוא היה מדי קשוח אתו וכו', מה קורה? כל המשפחה מתרסקת.

לדאבוני אני שומע הרבה מאד מבחורים שמספרים לי שאין להם בית; האבא כבר לא אותו אבא, והאמא כבר לא אותה אמא חמה של פעם. מאז שאחד האחים התדרדר אבדנו את הכל, הם מאשימים את עצמם, או מאשימים אחד את השני, וזה עלול לגרם לאבד את כל המשפחה, השם ישמרנו.

אתה כותב לי שאמתה כל כך כועס על בנך, עד כדי כך שאמתה רוצה להרעיל אותו; דע לך, שלבאר מים חיים הקדוש זכותו יגן עלינו, הנה בן שינד מדרך היתה רחמנא לצלן, עם כל זאת הבאר מים חיים הנה נותן לו אכל ובגדים, והחזיק אותו בבית וכו'. כל בקר פאשר היה גם הבאר מים חיים הקדוש, הוא אמר

להשם יתברך: "רבנו של עולם, ראה מה אני עושה עם הבן שלי, אפלו שהוא לא מתנהג כמו שצריך, בכל זאת אני נותן לו אכל ואת כל צרכיו. אני רק בשר ודם, אז בודאי שאמתה רבנו של עולם, שאמתה הוא אב הרחמן, טוב ומטיב ורב חסד, שתעזר לבני ישראל בכל מה שהם צריכים, אפלו שהם לא מתנהגים כמו שצריך".

על פי זה מסביר הצדיק הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן זכותו יגן עלינו (דברי מאיר, תולדות) את הפסוק (בראשית כה, כח): "ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו"; איך אפשר לומר על יצחק אבינו שהוא אהב את עשו הרשע? אז הוא אומר, שיצחק אבינו עשה זאת "כי ציד בפיו", כדי שיוכל בזה לנצח את השם יתברך, הוא אמר: "רבנו של עולם, תראה איך אני נותן לעשו כל מה שהוא צריך, אני אוהב אותו אפלו שהוא לא הולך בדרך הישר, אז בודאי שתעזר לעם ישראל בכל מה שהם צריכים, אפלו שהם לא מתנהגים כמו שצריך", עין שם. רואים מזה איך הצדיקים התנהגו עם בנייהם כשהם לא הלכו בדרך הישר.

לרבנו היה תלמיד בשם רבי נפתלי זכרוננו לברכה, הוא היה אחד משני העדים שרבנו לקח להעיד על התקון הכללי. שרבנו הבטיח: "כשאסתלק מהעולם ויבואו על ציוני ויתנו פרוטה לצדקה בעבורי ויאמרו אלו העשרה פרקי תהלים, אפלו אם יהיה אותו האדם בעל עברה גדול, אז יניח רבנו עצמו לארץ ולרחב, ובודאי יושיע לזה האדם ואמר שבהפאות יוציא אותו מהגיהנם".

לאותו רבי נפתלי היה בן שיצא לתרבות רעה רחמנא לצלן, ורבי נפתלי היה הולך כל יום לציונו של רבנו להתפלל שהבן הזה ימות, לתפלה יש הרי כח גדול, ואכן בנו נפטר. פאשר רבי נתן זכרוננו לברכה שמע את הספור הזה, הוא אמר לחברו רבי נפתלי: "נפתלי, אני לא מבין אותך, אם יש לך כח בתפלתך, למה התפללת שהוא ימות, היתה צריך להתפלל שיחזור בתשובה, והוא היה חוזר אל השם יתברך". רואים מהספור הזה, שבמקום לרצות להרג את עצמו, או להרג את הבן,

יש דרך טובה יותר - להתפלל אל השם יתברך שהוא יעשה תשובה ויחזור אל השם יתברך.

לכן אחי היקר, חזק ואמץ; אל תחשב מחשבות מטפשות איך אתה יכול חס ושלום לגמר עם הבן שלך, אני יודע שהצער שלך הוא גדול מנשא, אבל יש לנו בורא גדול שמנהיג את העולם, אנחנו לא מבינים את דרכי המקום ברוך הוא, אנחנו צריכים רק להתפלל אליו. כשמבקשים ממנו הוא עוזר, צריכים רק הרבה סבלנות שלא להפסיק לבקש.

יעזר השם יתברך שהילדים שלך יחזרו בתשובה ויהיה לך נחת מהם ומכל צאצאריך.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ב, מכתב קכ)

פנת השמחורת

• ברכת מזל טוב •

מערכת "שיעורי חנוכה" מאהלות בשמם של כל המזוגנים מכל רחבי העולם ברכת מזל טוב חמה ולחביב

למודינו ראש הישיבה שליט"א

לרגל השמחה השרייה במעונו עם הולדת הנכדה אצל בנו הרב אלחנן חיים גרו יאיר

מגיד שיעור בישיבה קטנה היכל הקודש ברסלב

יעזור השם יתברך שראש הישיבה ירוה רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, ויהיו לו כוחות להמשיך ללמדנו את הדרך להיות יהודים כשרים ולחנך את בנינו על דרך ישראל סבא, אמן.

וכן אנו מאלים ברכת מזל טוב לסבא הרב ר' מרדכי אינדיג שליט"א מנהל מוסדות היכל הקודש ברסלב

יעזור הקדוש ברוך הוא שתרוו רוב נחת דקדושה מכל צאצאכים מתוך בריאות שמחה ואושר

אזכר ליאורי חינוך

לקבלת הנליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)

שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / אנגליה 03303502363

קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד

079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / אנגליה 03303502361

קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com